

MET BEHOUD VAN KARAKTER

Collectie Marlies & Jo Eyck
in het Bonnefanten

NEDERLANDS

BONNEFANTEN

Met kunstwerken van:

Akkerman, Ben
Asher, Dan
Beekman, Chris
Blotkamp, Carel
Böhm, Hartmut
Bonies, Bob
Brethouwer, Harmen
Bustamante, Jean-Marc
Calderara, Antonio
Caravaggio, Gianni
CCC
Cortier, Amédée
Cragg, Tony
Daniëls, René
Dekkers, Ad
Domela, César
Dumas, Marlene
Edmier, Keith
Elk, Ger van
Fliciniński, Jaroslaw
François, Michel
Geelen, Guido
Guðni, Georg
Haagmans, Fons
Haaster, Bettie van
Haynes, Nancy
Heijne, Mathilde ter
Hermans, Benoît
Hilgemann, Ewerdt
Hiryczuk/Van Oevelen
Jacobs, Henri
Judd, Donald
Killaars, Fransje
Koningsbruggen, Rob van
Kreij, Marijn van
Kruysen, André
Lambermont, Robert
Leck, Bart van der
Lohse, Richard Paul
Long, Richard
Martin, Agnes
Martin, Kenneth
Mol, Pieter Laurens
Morellet, François
Munster, Jan van
Pope, Nicholas
Raat, Thomas
Sauter, Willy de
Schoonhoven, Jan
Struycken, Peter
Tajiri, Shinkichi
Tones, Curdin
Tuerlinckx, Joëlle
Tušek, Mitja
Tuymans, Luc
Ungers, Sybille
Verkerk, Emo
Visser, Carel
Vries, Herman de
Vroegindeweyj, Leo
Woutermaertens, Barbara

Met behoud van karakter: Collectie Marlies & Jo Eyck in het Bonnefanten

In 2012 wordt een omvangrijke privécollectie hedendaagse kunst overgedragen aan het Bonnefanten. De collectie is in de loop van veertig jaar bijeengebracht door het ondernemersechtpaar Marlies en Jo Eyck. Ze omvat onder meer gerenommeerde namen uit de geometrisch-abstracte traditie. De thuisbasis van de collectie is Kasteel Wijlre, het woonverblijf van de Eycks. De aankoop van de collectie door het Bonnefanten, met belangrijke financiële steun van de Provincie Limburg, maakt het mogelijk om dit Zuid-Limburgse buitengoed publiek toegankelijk te houden. Inclusief de fraai aangelegde tuinen, het koetshuis en het tentoonstellingspaviljoen.

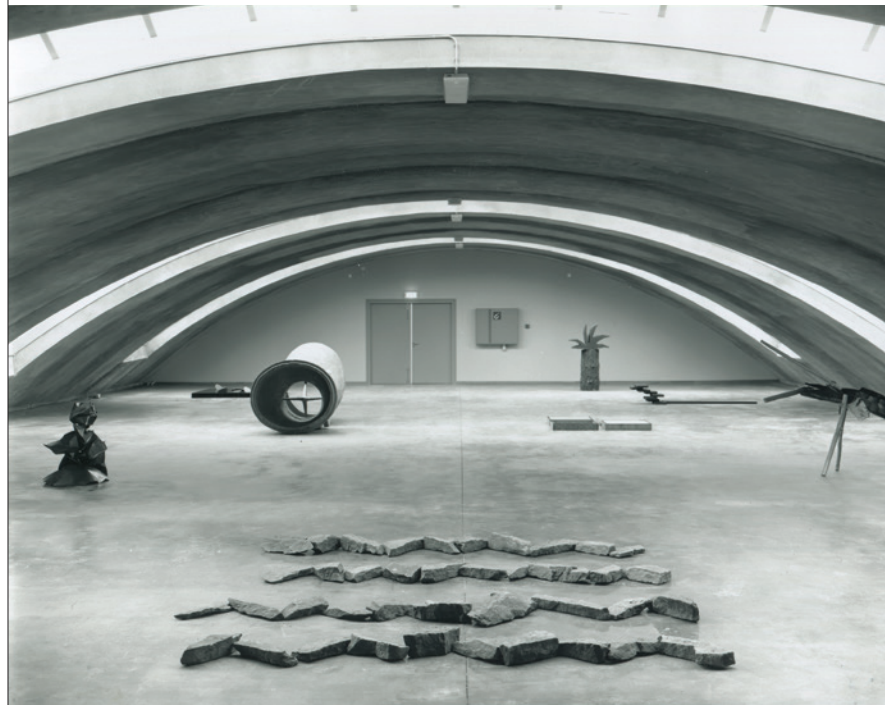
Buitenplaats Kasteel Wijlre, zoals de naam nu luidt, is het levenswerk van Marlies en Jo Eyck. De vrucht van al hun inspanningen. Hier ervaren bezoekers kunst, natuur en architectuur in onderlinge verbondenheid, elk met behoud van eigen karakter. Velen maakten de afgelopen decennia kennis met de legendarische gastvrijheid van het echtpaar. Inmiddels is het kasteeldomein een vaste bestemming voor liefhebbers van kunst, tuinen en architectuur.

De aankoop van een privécollectie met publiek geld door een publiek museum is in Nederland zeker niet vanzelfsprekend. Het onderstreept het belang dat wordt gehecht aan de collectie van Marlies en Jo Eyck. Dat was niet altijd het geval. De kern van de verzameling Eyck is verankerd in een periode waarin naoorlogse abstracte kunst in Limburg nauwelijks voet aan de grond kreeg. De regio was behoudend en naar binnen gekeerd. De eervolle presentatie van hun sculpturen in 1995, bij de heropening van het Bonnefanten, betekent voor Marlies en Jo Eyck dan ook erkenning voor hun voortrekkersrol als de vroege pleitbezorgers van abstractie in de eigen provincie.

Ook was duidelijk dat de artistiek-inhoudelijke oriëntatie van zowel de collectie Eyck als de museumcollectie overeenkomt, waarbij er toch opvallend weinig overlap is in de keuze van kunstenaars.

Het Bonnefanten stelt meerdere voormalige particuliere collecties permanent tentoon. Zo is de gerenommeerde collectie Neutelings met middeleeuwse kleinsculptuur te zien in de Schatkamer Neutelings. Zo'n vaste opstelling is voor de deelcollectie Eyck helaas niet mogelijk: de 147 werken van

60 kunstenaars zouden meer dan een hele vleugel beslaan. Als eerbetoon aan Marlies en Jo Eyck, die nog niet zo lang geleden kort na elkaar overleden, is de collectie nu voor het eerst integraal te bewonderen. Zeven maanden lang is de verzameling opgesteld in het Bonnefanten. Een kleine selectie is gelijktijdig in buitenplaats Kasteel Wijlre te zien. Zo kunnen bezoekers in het museum én in de oorspronkelijke setting kennismaken met de belangrijkste voormalige particuliere collectie hedendaagse kunst van Limburg.

Tentoonstelling *Sculpturen uit de collectie van Marlies en Jo Eyck*, Bonnefanten Wiebengahal, 1995.
Foto: Etienne van Sloun/Gregor Ramaekers

Hoofdkantoor Heerlen

Voor Marlies en Jo Eyck is het opbouwen van een collectie nooit een vooropgesteld doel. Ze richten zich in eerste instantie op het samenstellen van kortdurende, compacte solopresentaties van hedendaagse abstracte kunst. Eerst in hun bedrijfspand in Heerlen, vanaf de jaren 1980 in Kasteel Wijlre. Door uit iedere tentoonstelling een werk te kopen, ontstaat langzamerhand een collectie. Ze doen het nadrukkelijk samen, vertelt Jo Eyck later: "Het kwam niet vaak voor dat de een iets wilde kopen en de ander niet."

Het fundament voor de collectie wordt gelegd in de jaren 1960 en 1970. Als Jo Eyck in 1959 met Marlies Voncken trouwt, heeft hij een jaar eerder het groothandelsbedrijf van zijn vader overgenomen: Verfindustrie Jac Eyck. De firma Eyck, nauw gelieerd aan verf- en lakfabriek Sikkens, profiteert in Limburg van een florerende mijnindustrie. In 'mijnmetropool' Heerlen wordt volop gebouwd, en al die huizen moeten geschilderd. De zaken gaan uitstekend.

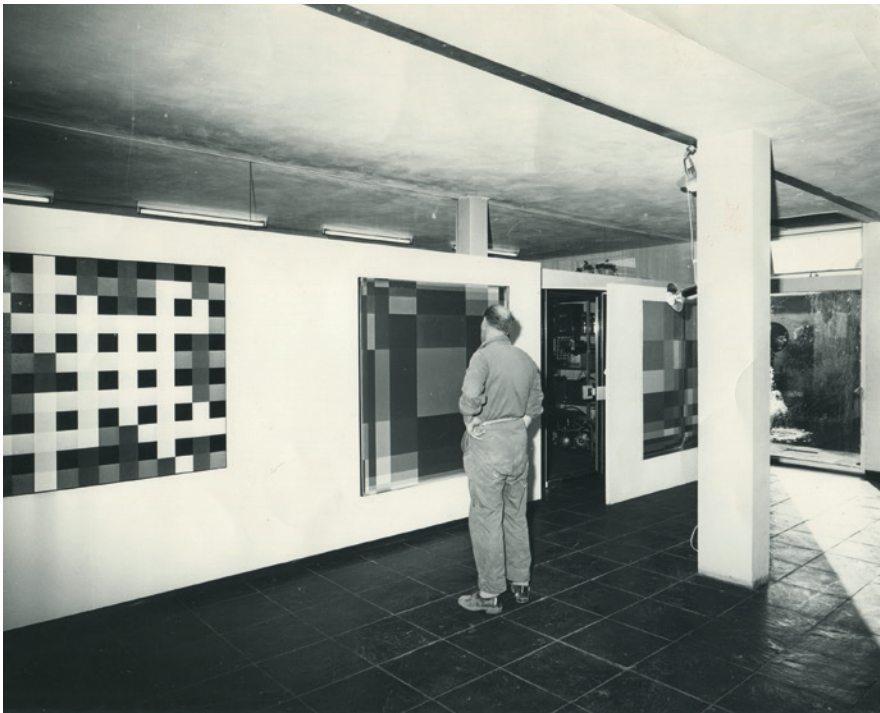
Marlies en Jo Eyck zijn geen kunsthistorici of op een andere manier professioneel betrokken. Als liefhebbers laten ze zich leiden door hun intuïtie en onderscheidend vermogen. Kunst en cultuur zijn hen van huis uit met de paplepel ingegoten. De moeder van Marlies Voncken is kunstenaar, haar apotheekhoudende vader ondersteunt actief de vooruitstrevende culturele ambities van het naoorlogse Heerlen. Vader Eyck struint graag kunstmarkten af en betreft zijn zoon bij het aankopen en beoordelen van het aanbod.

Tentoonstelling CCC (Slothouber en Graatsma) in hoofdkantoor Heerlen, 1966.
Foto: F. Lahaye, Maastricht

Een belangrijke inspiratiebron is het Stedelijk Museum Amsterdam, waar directeur Willem Sandberg een vooruitstrevend beleid voert. In 1957 heeft hij een unieke verzameling werken van de Russische pionier van abstractie Kazimir Malevich verworven. Ook het werk van Nederlandse Stijlkunstenaars als Mondriaan, Van Doesburg en Van der Leek heeft in het Stedelijk een plek. Het echtpaar krijgt daardoor een uitstekend beeld van de voorlopers van de geometrisch-abstracte kunst die zij enkele jaren later zelf gaan verzamelen. In hetzelfde museum maakt in 1966 de tentoonstelling 'Vormen van de Kleur' eveneens diepe indruk.

Huisschilder voor schilderijen van Richard Paul Lohse in hoofdkantoor Heerlen, 1968

De hoofdstad is overigens ver weg van Heerlen, volgens Jo Eyck: “Dat is een behoorlijke afstand [...] destijds ging je nog niet zo makkelijk naar Amsterdam.” Maar zo komen hij en zijn vrouw wel in contact met onderwerpen en kunstenaars die ze spannender vinden dan wat ze in het kleine Limburgse wereldje tegenkomen.

Tijdens een bijeenkomst in Gent voor constructivisten uit heel Europa leren ze kunstenaar Ad Dekkers kennen. Die ontmoeting brengt alles in een stroomversnelling. De strenge geometrisch-abstracte werken van Dekkers raken Jo Eyck zó dat hij tijdens een atelierbezoek meteen besluit een tentoonstelling te maken. Net als kunstenaar Peter Struycken wordt ook Ad Dekkers een vriend voor het leven. Via hem maakt het echtpaar in 1967 kennis met Riekje Swart. In de Amsterdamse Galerie Swart leren Marlies en Jo Eyck nog andere kunstenaars kennen uit de internationale voorhoede. Zo komen de beginnende verzamelaars in contact met gelijkgestemde kunstcritici, galeriehouders en museummensen. In hun bedrijfspannd in Heerlen tonen ze naast Ad Dekkers (1967) en Peter Struycken (1969) in die jaren werk van onder meer CCC (architecten Slothouber en Graatsma, 1966), Richard Paul Lohse (1968), Amédée Cortier (1970) en François Morellet (1976).

Kasteel Wijlre

Tussen 1979 en 1984 liggen de verzamel- en expositie-activiteiten stil. Het echtpaar verhuist naar het 17e-eeuwse Kasteel Wijlre. De verhuizing, de restauratie en het herstel van de tuin nemen hen volledig in beslag. Vanaf 1984 wordt in het Koetshuis, dat nu als tentoonstellingsruimte is ingericht, ieder jaar weer een kortdurende expositie gehouden. De tentoonstellingen zijn een samenwerking met de Amsterdamse galerie Art & Project van Geert van Beijeren en Adriaan van Ravesteijn. Er wordt meer lyrisch abstract werk getoond - vaak sculpturen - van onder meer Ben Akkerman, Richard Long en Leo Vroegindeweyj. Ook is er steeds meer aandacht voor de relatie tussen kunst en natuur: tijdens de exposities is de tuin opengesteld voor publiek. De aanloop is groot, mede door toedoen van de lovende pers. Die leek de aankoop van het kasteel, de aanleg van de tuinen en de inrichting van het kasteel in de jaren daarvoor op de voet te volgen.

Marlies en Jo Eyck worden inmiddels tot de vijftien belangrijkste verzamelaars in Nederland gerekend. In de jaren 1990 houden ze zich steeds meer bezig met verdere renovatie en ontwikkeling van het kasteeldomein en de omringende tuinen. Dochter Zsa-Zsa, kunsthistoricus en later galeriehouder in Amsterdam, neemt de organisatie van de exposities over. Abstractie blijft een pijler bij het verzamelen, maar nieuwe ontwikkelingen in de kunst doen hun intrede. Emotioneel geladen figuratie en conceptuele fotografie sijnpen via het tentoonstellingsbeleid door in de collectie. Intussen breidt de verzameling zich langzaam maar zeker uit. Carel Visser en Ger van Elk zijn voorbeelden van gerenommeerde kunstenaars die het verzamelaarsechtpaar Eyck lange tijd volgt en in verschillende periodes aankoopt. Ad Dekkers en Peter Struycken zijn inmiddels nergens zo uitgebreid met werk opgenomen als in hun collectie.

In Hedge House Wijlre: links Richard Paul Lohse, midden: Leo Vroegindeweyj, rechtsmidden Richard Long, op achterwand René Daniëls. Foto: Kim Zwarts

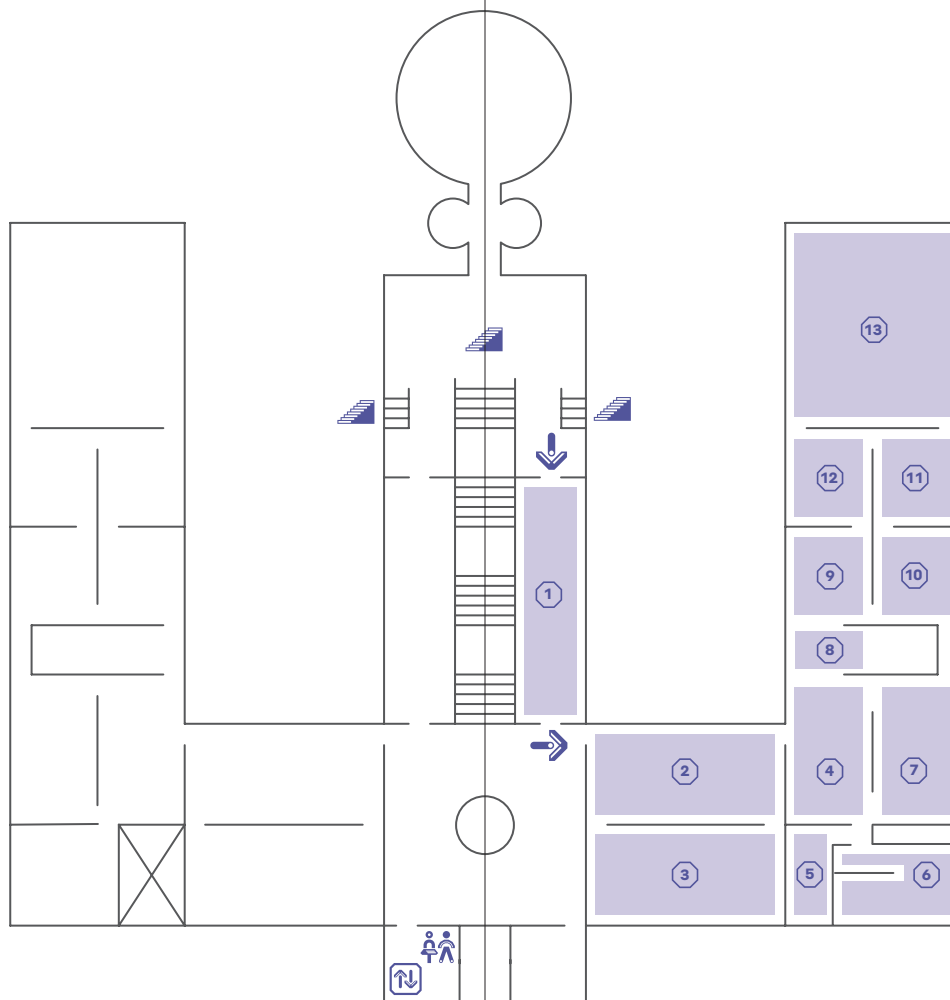
Hedge House

In 1998 krijgt de Heerlense architect Wiel Arets de opdracht een paviljoen in de tuin te bouwen. Het gebouwtje van beton en glas ligt half onder de grond en is elementair van opzet. Na de opening in 2002 wordt het al snel omgedoopt tot Hedge House. Naast een grote expositieruimte bevat het een kippenhok, een orchideeënkwekerij en een ontvangstruimte met uitzicht op de hagen buiten in de tuin. Het kunstpaviljoen heeft een museaal aanzien en herinnert aan de sobere, minimalistische esthetiek van het Heerlense hoofdkantoor. Het Hedge House is inmiddels deel van Stichting buitenplaats Kasteel Wijlre. De buitenplaats is een groot deel van het jaar voor publiek opengesteld en met haar hedendaagse kunst-programmering en publieksactiviteiten inmiddels een vaste waarde in het culturele landschap in Zuid-Limburg.

➔ Tentoonstelling start hier

- ① Corridor
- ② Zaal 2.05
- ③ Zaal 2.06
- ④ Zaal 2.07
- ⑤ Zaal 2.08
- ⑥ Zaal 2.09
- ⑦ Zaal 2.10
- ⑧ Zaal 2.11
- ⑨ Zaal 2.12
- ⑩ Zaal 2.13
- ⑪ Zaal 2.14
- ⑫ Zaal 2.15
- ⑬ Zaal 2.16

- Lift naar andere verdiepingen
- Trap naar andere verdiepingen
- Toiletten

KLEDING

CADOU

VOGEL B.V.
SITTARD

DECORE
DE VROUW

VEE

Met behoud van karakter

De collectie van Marlies en Jo Eyck is opgesteld in drie clusters verspreid over tien zalen. De eerste twee zalen tonen een groep abstracte sculpturen uit de jaren 1980 en een uitgebreide reeks werken van één kunstenaar: de 'computerpionier' Peter Struycken. Achter de tweede klapdeuren geven vijf zalen een beeld van de toenemende veelvormigheid van de collectie vanaf de jaren 1990. De laatste drie zalen, waaronder de monumentale kopzaal, zijn gewijd aan de geometrisch-abstracte werken uit de jaren 1960 en 1970. Dit kunsthistorisch samenhangend ensemble schilderijen en werken op papier vormt het fundament van de collectie. Marlies en Jo Eyck vestigen hiermee hun naam in de kunstwereld.

Vorige pagina: Marlies en Jo Eyck bij opening hoofdkantoor Heerlen, 1965. Foto: F. Lahaye, Maastricht

Beneden: Jo Eyck bij opstelling collectie in Koetshuis in Wijlre. Foto: Oscar van Alphen, Amsterdam

Zaal 2.05 en 2.06

De entreezaal met lichtinval vanuit de grote raampartijen doet de sculpturen op de vloer goed uitkomen. Het echtpaar Eyck verzamelt dit werk nadat het begin jaren 1980 naar Kasteel Wijlre is verhuisd. Op de bovenverdieping van het tot tentoonstellingsruimte verbouwde Koetshuis geniet Jo Eyck in alle rust van deze werken. Het ruim bemeten kasteeldomein leent zich uitstekend voor beelden. Het Koetshuis is door natuurschoon omringd. De strenge, meestal op mathematische vormen en principes gebaseerde schilderkunst uit de beginjaren maakt er als vanzelf plaats voor meer lyrische abstractie. De beelden zijn gemaakt van uiteenlopende materialen, zoals lood, koper, hout, gietijzer en beton. De eigenschappen van het materiaal zijn veelal leidend voor de vorm die ze aannemen bij het plooiën, stapelen, hakken of gieten.

Het kleurrijke drieluik aan de wand is van Rob van Koningsbruggen. Het kondigt in 1979 de overgang naar meer expressie en poëzie in de abstractie al aan. Zijn solo in de verfgroothandel vormt dat jaar het sluitstuk van dertien jaar tentoonstellingen maken in het Heerlense bedrijfspand. De schilderijen zijn ontstaan uit een systematische handeling: het over elkaar schuiven van met kleur beschilderde doeken. Toch hebben ze niet meer de hoekige strengheid van de vorige generatie.

Twee werken wijzen vooruit naar de terugkeer van figuratie, illusionisme en dubbelzinnigheid in de kunst vanaf de jaren 1990: Tony Craggs met vermalen plastic bedekte meubelstillevens en het vlot geschilderde doek van René Daniëls met daarop een tentoonstellingsruimte. Of is het een vlinderdasje?

De achterraimte toont een uitgebreide verzameling systematische en seriematige werken van Peter Struycken. Net als de vroeg gestorven Ad Dekkers is Struycken erg belangrijk voor Marlies en Jo Eyck, als kunstenaar, huisvriend en (kleur)adviseur. Eind jaren 1960 volgt Struycken een computercursus voor componisten. Vanaf dat moment speelt de computer een grote rol in het bepalen van de (uiteenlopende) verschijningsvormen van zijn werk. In 1969 toont hij in Heerlen een vroeg voorbeeld van deze aanpak: een reeks panelen met geblokte zwart-witpatronen, ontwikkeld met een computerprogramma en door een andere schilder uitgevoerd.

Struycken maakt tientallen jaren werken voor het echtpaar Eyck, onder meer kleurpanelen voor een bedrijfsruimte, een gekleurde metalen sculptuur voor de tuin en geweven wandbekleding in het woonhuis. In 2019 viert het echtpaar Struyckens tachtigste verjaardag met een solopresentatie in het Koetshuis en Hedge House.

Rob van Koningsbruggen, *Zonder titel*, 1977, olieverf op doek, 180 x 60 cm (3x). Collectie Bonnefanten, verworven in 2012 met steun van de Provincie Limburg uit collectie Eyck. Foto Peter Cox

Zaal 2.07 t/m 2.13

In deze vijf zalen is werk opgesteld dat het echtpaar Eyck sinds de jaren 1990 verzamelt, deels naar aanleiding van groepstentoonstellingen. Dit deel van de verzameling omvat belangrijke werken, maar heeft ook een eclectisch karakter. Daarmee vormt het een afspiegeling van een (postmoderne) tijd waarin kunst veelvormig wordt en de aandacht uitgaat naar relatief nieuwe disciplines. Zoals fotografie, video en installaties, met onverwachte combinaties van materialen en media.

Het veelzijdige karakter komt ook door de manier waarop Marlies en Jo Eyck verzamelen. Ondanks hun diepgewortelde liefde voor kunst zijn ze niet voortdurend op zoek naar de nieuwste ontwikkelingen. Ze laten zich liever leiden door wat er op hun pad komt, voortgestuwd door hun intense omgang en gesprekken met geestverwante kunstenaars, verzamelaars en andere kunstliefhebbers. Bovendien neemt dochter Zsa-Zsa vanaf de jaren 1990 de organisatie van tentoonstellingen over.

Verzamellijnen laten zich wel onderscheiden. Kunstenaars als Carel Visser, Ger van Elk en Guido Geelen worden al vroeg in de collectie opgenomen en over een langere periode verzameld. Autonome conceptuele fotografie doet zijn intrede (Jean-Marc Bustamante), net als figuratieve schilderkunst met een meer emotionele lading (Luc Tuymans, Marlene Dumas). Dan is er de opkomst en invloed van de massamedia en populaire beeldcultuur (Keith Edmier). En een speelse versie van abstractie als een flexibel soort vormgeving (Jaroslaw Fliciński, Fons Haagmans).

Wat opvalt: vrouwelijke kunstenaars maken in deze jaren eindelijk een opmars in de kunst. Maar in de collectie Eyck zijn ze slechts mondjesmaat vertegenwoordigd (o.a. Joëlle Tuerlinckx, Mathilde ter Heijne, Bettie van Haaster).

Zaal 2.14, 2.15 en 2.16

Van meet af aan ligt de lat hoog bij het jonge ondernemersechtpaar, of het nou om de zaak of om de kunst gaat. Vóór hun ontmoeting met Ad Dekkers begint het echtpaar in 1965 al met het jaarlijks organiseren van kortdurende exposities. In hun nieuwe, modern vormgegeven verfgroothandel in Heerlen stellen ze de nationale en internationale voorhoede van naoorlogs neo-constructivisme tentoon. Dit zijn kunstenaars die geometrisch-abstract werken en zich bezighouden met kunst in relatie tot architectuur en de ruimte.

Bij iedere expositie geven ze in samenwerking met drukker Cor Rosbeek een bijzonder verzorgde catalogus uit. Deze wordt vooraf in kleine oplagen verspreid onder kunstprofessionals, geïnteresseerden en bedrijfsrelaties. De openingen zijn drukbezocht, mede omdat de Eycks prominente museumdirecteuren en kunsthistorici zoals Jean Leering, Rudi Fuchs en Frans Haks weten te strikken voor een tekstbijdrage en het openingswoord. De pers volgt elke beweging van het echtpaar op de voet en spreekt van een 'ongekende kwaliteitsimpuls' in Limburg.

In navolging van hun belangrijke toeleverancier Sikkens maken de Eycks kunst tot onderdeel van hun bedrijfscultuur. "Goede public relations voor uw eigen bedrijf doch ook voor de Sikkens groep", schrijft directeur Van der Plas aan Jo Eyck in reactie op de goedbezochte en door de pers lovend gerecenseerde tentoonstelling van Ad Dekkers in 1967. Meteen na de oorlog bracht verfgroep Sikkens uit Sassenheim - dat later zal opgaan in AkzoNobel - zijn bedrijfsbeleid nadrukkelijk in verband met het nieuwe élan van kunst en cultuur. Kleur wordt na de grauwe oorlogs- en naoorlogse jaren steeds belangrijker. Drie kunstenaars met wie het echtpaar Eyck in die jaren werkt, ontvangen de prestigieuze Sikkens Prijs: CCC (Slothouber en Graatsma) en Peter Struycken in 1966 en Richard Paul Lohse in 1971.

Marlies en Jo Eyck verbinden in de jaren 1960 -1970 hun verfonderneming aan een hoopvolle moderniteit. Hun diegevoelde affiniteit met minimalistische architectuur en geometrisch-abstracte kunst is niet los te zien van de hooggestemde maatschappelijke idealen die deze stromingen ingebakken zit. Individuele expressie en subjectiviteit hebben in deze opvatting afgedaan. De belofte van een vooruitstrevende, objectieve artistieke methode is aantrekkelijk en verbindt kunstenaars en bedrijfsleven. Dit zou het mogelijk maken voor iedereen een betere leefomgeving te creëren waarin een synthese van ruimte en kleur is verwezenlijkt. De collectie die Marlies en Jo Eyck in de loop van veertig jaar bij elkaar brengen rust op dit fundament van geometrisch-abstracte- en systematische kunst, en verbindt het onlosmakelijk met de naoorlogse tijd van wederopbouw en verheffingsidealén.

Publiek met Marlies en Jo Eyck bij de opening van Ad Dekkers, 1967. Foto: Will Nilwik

Met behoud van karakter **Collectie Marlies en Jo Eyck in Bonnefanten**

21.09.2024 – 04.05.2025

Deze tentoonstelling is een samenwerking met buitenplaats Kasteel Wijlre.

Artistiek directeur

Stijn Huijts

Curator

Paula van den Bosch

Presentatie & Realisatie

Team Bonnefanten

Tekst

Paula van den Bosch
letje Eijck

Drukkerij

Drukpartners Zuid B.V.

www.bonnefanten.nl
+31 (0)43 3290 190

DEEL JE ERVARING

@bonnefanten
#bonnefanten

GRATIS WIFI

Bonnefanten gast

OPENINGSTIJDEN MUSEUM

Dinsdag t/m zondag, 11.00 – 17.00

Collectie Bonnefanten, langdurige bruikleen Marlies en Jo Eyck: Marlene Dumas, *Terms* (1992), Luc Tuymans, *The Nose* (1993), René Daniëls, *Monk and Ministry* (1987).

Collectie Bonnefanten, schenking erven Marlies en Jo Eyck: Marijn van Kreijl, *Untitled* (Picasso, *Le Carnet de la Californie*, 1955) (2018).

Overige werken Collectie Bonnefanten, verworven in 2012 met steun van de Provincie Limburg.

Bonnefanten wordt gesubsidieerd door Provincie Limburg, het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de VriendenLoterij.

We danken alle rechthebbenden voor hun vriendelijke toestemming om hun materiaal te reproduceren. Mochten er, ondanks ons intensief onderzoek rechten over het hoofd zijn gezien, gelieve contact op te nemen met de uitgever teneinde legitieme rechten te compenseren.

Coverbeeld en beeld rechts: Michel Francois, *Atelier Pissenlits* (*Paardebloemen atelier*), 2005, mixed media installatie, 242 cm hoog. Collectie Bonnefanten, verworven in 2012 met steun van de Provincie Limburg uit de Collectie Eyck.

Samen kunnen we meer

Dit boekje is gratis. Net als de audiotours, de Bonnefanten Free Fridays en gratis lezingen. Dat willen we graag zo houden. Zeker voor mensen met een kleine beurs. Ondanks subsidies kunnen we dat niet zonder extra steun. Uw eenmalige of periodieke bijdrage is zeer waardevol voor ons. Helemaal blij worden we van Vrienden en Sponsors. Bovendien genieten zij ook nog eens van vele extra's. Via de QR-code kunt u direct doneren. Op www.bonnefantenmuseumfonds.nl vindt u meer informatie. Of mail direct naar vrienden@bonnefanten.nl of spreek ons aan. Alvast hartelijk dank. Tot snel.

Deze tentoonstelling is mede mogelijk gemaakt door:

provincie limburg

